

CHỦ ĐỀ 6

ĐIỂM TỰA TINH THẦN

Yêu cầu cần đạt

- Biết yêu thương và sống có trách nhiệm.
- Nhận biết và phân tích được đặc điểm nhân vật trong truyện.
- Nêu được ấn tượng chung về văn bản; nhận biết được đề tài, chủ đề, câu chuyện, nhân vật, các chi tiết tiêu biểu trong tính chỉnh thể của tác phẩm.
- Nêu được bài học về cách nghĩ và cách ứng xử gợi ra từ văn bản.
- Nhận biết được nghĩa văn cảnh của một từ ngữ khi được đặt trong ngoặc kép.
- Chỉ ra được những đặc điểm, chức năng cơ bản của đoạn văn và văn bản.
- Viết được biên bản ghi chép đúng quy cách.
- Tóm tắt được nội dung trình bày của người khác.

Bài 6 : Điểm tựa tinh thần
(Thời lượng : 12 tiết)

ĐỌC + THỰC HÀNH TIẾNG VIỆT (8T)						VIẾT (2T)	NÓI – NGHE (1T)	ÔN TẬP (1T)
<i>Đọc văn bản</i> (3t)		<i>Đọc kết nối chủ điểm</i> (1t)	<i>Thực hành tiếng Việt</i> (2t)		<i>Viết ngắn</i> (1t)	<i>Đọc mở rộng theo thể loại</i> (1t)	<i>Viết biên bản về một cuộc họp, cuộc thảo luận hay một vụ việc</i>	<i>Tóm tắt nội dung trình bày của người khác</i>
<i>Gió lạnh đầu mùa</i>	<i>Tuổi thơ tôi</i>	<i>Con gái của mẹ</i>	<i>Dấu ngoặc kép</i>	<i>Văn bản và đoạn văn : đặc điểm, chức năng</i>	<i>Viết đoạn văn ngắn (150-200 chữ) kể về kỷ niệm với người thân</i>	<i>Chiếc lá cuối cùng</i>		

TRI THỨC TIẾNG VIỆT

DẤU NGOẶC KÉP “ ”

Công dụng của dấu ngoặc kép :

Dấu ngoặc kép có nhiều công dụng.

Một trong các công dụng của dấu ngoặc kép là đánh dấu một từ ngữ được hiểu theo nghĩa đặc biệt, khác với bình thường.

Ví dụ:

Chẳng đứa nào sung sướng vì “trả thù” được Lợi nữa.

(Trích “Tuổi thơ tôi” – Nguyễn Nhật Ánh)

<i>Nghĩa thông thường của từ “trả thù” :</i>	<i>Nghĩa của từ “trả thù” trong văn bản trên :</i>
Hành động trả đũa gay gắt, làm cho người đã hại mình phải chịu điều tương xứng với những gì mà họ đã gây ra.	Trò nghịch phá mang tính trẻ con của nhóm bạn cùng lớp đối với Lợi.

VĂN BẢN

Đặc điểm và chức năng của văn bản :

Văn bản là sản phẩm của hoạt động giao tiếp bằng ngôn ngữ, thường là **tập hợp của các câu, đoạn, hoàn chỉnh về nội dung và hình thức**, có tính liên kết chặt chẽ và nhằm đạt một mục tiêu giao tiếp nhất định.

Ví dụ:

Văn bản “*Sự tích Hồ Gươm*”, “*Thánh Gióng*”, “*Giọt sương đêm*”, “*Sọ Dừa*”...

ĐOẠN VĂN

Đặc điểm và chức năng của đoạn văn :

Đoạn văn là **đơn vị** trực tiếp **tạo nên văn bản**, thường **do nhiều câu tạo thành** và có những đặc điểm sau:

- Biểu đạt một nội dung tương đối trọn vẹn;
- Bắt đầu từ chỗ viết hoa lùi vào đầu dòng và kết thúc bằng dấu câu dùng để ngắt đoạn;
- Có thể có câu chủ đề hoặc không có câu chủ đề. Câu chủ đề nêu ý chính trong đoạn. Câu chủ

đề có thể đứng đầu hoặc cuối đoạn văn.

Ví dụ 1:

Đoạn văn **không có câu chủ đề:**

Ba ngày sau, Lê Lợi gặp lại mọi người, trong đó có Lê Thận. Khi lấp lưởi gươm vào chuôi thì thấy vừa vặn như in. Lê Lợi bèn kể lại câu chuyện.

(Theo Nguyễn Đồng Chi, “Sự tích Hồ Gươm”)

Ví dụ 2:

Đoạn văn **có câu chủ đề:**

Từ đó khí thế của nghĩa quân ngày một tăng. Trong tay Lê Lợi, thanh gươm thần tung hoành khắp các trận địa, làm cho quân Minh bạt vía. Uy thế của nghĩa quân vang dội khắp nơi. Họ không phải trốn tránh như trước mà xông xáo đi tìm giặc. Họ không phải ăn uống khổ cực như trước nữa, đã có những kho lương mới chiếm được của giặc tiếp tế cho nghĩa quân. Gươm thần đã mở đường cho họ đánh tràn ra mãi, cho đến lúc không còn bóng một tên giặc nào trên đất nước.

(Theo Nguyễn Đồng Chi, “Sự tích Hồ Gươm”)

PHIẾU HỌC TẬP 11 (Bài tập 1/SGK tr.18)

Tìm trong văn bản “Tuổi thơ tôi” các từ ngữ được đặt trong dấu ngoặc kép.

Chỉ ra nghĩa thông thường và nghĩa theo dụng ý của tác giả bằng cách điền thông tin vào bảng dưới đây :

[illegible]

PHIẾU HỌC TẬP 12 (Bài tập 2/SGK tr.19)

Hãy đặt một câu có sử dụng dấu ngoặc kép :

Giải thích công dụng của dấu ngoặc kép trong câu ấy :

PHIẾU HỌC TẬP 13 (Bài tập 3/SGK tr.19)

Liệt kê tên một số văn bản mà em đã học :

BÀI TẬP 4. / SGK tr.19

Văn bản “*Con gái của mẹ*” có mấy đoạn?

(HS trả lời miệng)

*** Nhắc lại kiến thức đã học về đoạn văn:**

“Đoạn văn là đơn vị trực tiếp tạo nên văn bản, biểu đạt một nội dung tương đối trọn vẹn. Về hình thức, đoạn văn thường do nhiều câu tạo thành, được bắt đầu bằng chữ viết hoa lùi vào đầu dòng và kết thúc bằng dấu câu dùng để ngắt đoạn”.

PHIẾU HỌC TẬP 14 (Bài tập 5/SGK tr.19)

**Gạch dưới câu chủ đề (nếu có)
trong các đoạn văn sau:**

a./ Bài ca có thể là lời của cô gái. Nhân buổi sáng đi thăm đồng, lòng phơi phới ngắm nhìn cảnh đồng quê tràn đầy sức sống, cô thấy chính cô cũng tươi trẻ, tràn đầy sức sống như những “chẽn lúa đòng đòng”, “phất phơ dưới ngọn nắng hồng ban mai” kia. Phải chăng, đó là một lời tự khen thầm kín và hồn nhiên?

(Bùi Mạnh Nhị, “Đứng bên ni đồng, ngó bên tê đồng...”)

b./ Không phải ngày phiên, nên chợ vắng không. Máy cái quán chơ vơ lộng gió, rác bắn rải rác lẫn với lá rụng của cây đề. Gió thổi mạnh làm Sơn thấy

lạnh, và cay mắt. Nhưng chân trời trong hơn mọi hôm, những làng ở xa, Sơn thấy rõ như ở gần. Mặt đất rắn lại và nứt nẻ những đường nho nhỏ, kêu vang lên lạnh tanh dưới nhịp guốc của hai chị em.

(Thạch Lam, “Gió lạnh đầu mùa”)

*** Lưu ý :** Đoạn văn có thể có hoặc không có câu chủ đề, mang ý chính trong đoạn, thường đứng ở đầu câu hoặc cuối câu.

VIẾT NGẮN

PHIẾU HỌC TẬP 15 (Bài tập Viết ngắn/ SGK tr.19)

Viết một đoạn văn (khoảng 150 đến 200 chữ) kể về kỉ niệm với một người thân mà em xem là điểm tựa tinh thần của mình. Trong đoạn văn đó có sử dụng dấu ngoặc kép.

HƯỚNG DẪN VIẾT :

* Lưu ý yêu cầu của đề bài:

- + viết đoạn văn ngắn (150 – 200 chữ, tương đương 15-20 dòng).
- + kể về một kỉ niệm của HS với người thân, người là điểm tựa tinh thần của HS.
- + có sử dụng dấu ngoặc kép.

* Các bước viết đoạn văn :

Bước 1: Chọn người thân, người là “điểm tựa tinh thần” của em. Đó có thể là người thân trong gia đình như ông / bà / cha / mẹ / anh / chị / em... hoặc Thầy / Cô / bạn bè...

Bước 2: Nhớ lại những kỉ niệm với người thân để chọn đề tài viết. Lưu ý:

+ Kỉ niệm đó có thể là một chuyện vui (một lần đi chơi xa / một buổi tiệc Sinh nhật / một buổi sinh hoạt gia đình ...)

+ Kỉ niệm đó cũng có thể là một chuyện buồn (một lần em phạm lỗi và nhận được sự chỉ bảo / tha thứ...)

Bước 3: Viết đoạn văn.

Bố cục gợi ý :

Câu mở đoạn:

Giới thiệu người thân là “điểm tựa tinh thần” của mình.

Thân đoạn:

HS kể về kỉ niệm với người thân, chú ý trình tự thời gian của các sự việc được kể.

Câu kết đoạn:

Cảm nhận chung về kỉ niệm với người thân / nhấn mạnh vai trò của người thân đối với mình / nêu những mong ước dành cho người thân...

LƯU Ý

Cần chú ý sử dụng dấu ngoặc kép một cách hợp lý, tránh gượng ép. Đồng thời, HS cần có phần giải thích về tác dụng của dấu ngoặc kép trong đoạn văn của mình.

Một vài ví dụ về việc sử dụng dấu ngoặc kép :

+ Dấu ngoặc kép để **đánh dấu tên một tác phẩm** (truyện / thơ / bộ phim / bài hát...)

Ví dụ : *“Hoa học trò”, “Mực tím”, “Nữ sinh”... là những tờ báo dành cho tuổi học sinh Trung học.*

+ Dấu ngoặc kép để **đánh dấu một lời dẫn trực tiếp** (một câu danh ngôn, câu ca dao / tục ngữ, câu thơ / câu văn ...)

Ví dụ : *Benjamin Franklin từng nói : “Khi được giúp đỡ, hãy ghi nhớ. Khi giúp đỡ, hãy quên đi.”*

+ Dấu ngoặc kép để **đánh dấu những từ ngữ được sử dụng với nghĩa đặc biệt.**

Ví dụ : *Trong giờ khảo bài, có một vài bạn chưa thuộc bài, “được” Cô giáo cho “ăn” “trúng ngỗng”.*

BẢNG KIỂM BÀI TẬP VIẾT NGẮN (SGK tr.19)

Viết một đoạn văn (khoảng 150 đến 200 chữ) kể về kỉ niệm với một người thân mà em xem là điểm tựa tinh thần của mình. Trong đoạn văn đó có sử dụng dấu ngoặc kép.

Các yêu cầu của bài tập viết ngắn	Nội dung kiểm tra	Đạt	Chưa đạt
BỐ CỤC ĐOẠN VĂN	Câu văn mở đoạn.		
	Thân đoạn: các câu văn kể về kỉ niệm với người thân		
	Câu văn kết đoạn.		
DUNG LƯỢNG ĐOẠN VĂN	Đoạn văn khoảng 150 – 200 chữ (khoảng 15-20 dòng).		
VẬN DỤNG DẤU NGOẶC KÉP	Sử dụng dấu ngoặc kép phù hợp.		

BẢNG CHẤM ĐIỂM BÀI TẬP VIẾT NGẮN (SGK tr.19)

Viết một đoạn văn (khoảng 150 đến 200 chữ) kể về kỉ niệm với một người thân mà em xem là điểm tựa tinh thần của mình. Trong đoạn văn đó có sử dụng dấu ngoặc kép.

Tiêu chí	Mức độ			
	Mức 3 (1 điểm)	Mức 2 (0.5 điểm)	Mức 1 (0.25 điểm)	Mức 0 (0 điểm)
Trình bày	-Đoạn văn có mở đoạn, thân đoạn, kết đoạn. -Trình bày sạch sẽ, ít gạch xóa.	-Đoạn văn có mở đoạn, thân đoạn, kết đoạn. -Trình bày chưa sạch sẽ, chữ viết chưa rõ ràng.	-Đoạn văn thiếu mở đoạn hoặc kết đoạn. -Gạch xóa nhiều, chữ viết khó đọc.	-Đoạn văn thiếu MB và KB. -Trình bày cầu thả, chữ viết rất khó đọc.
Nội dung kể	Nội dung kể sâu sắc, chân thật.	Nội dung kể chung chung, chưa sâu sắc.	Nội dung kể lan man, hơi hợt, chưa đúng yêu cầu đề.	Chưa có nội dung kể.
	Các chi tiết, sự kiện được kể rõ ràng.	Các chi tiết, sự kiện được kể khá rõ ràng.	Các chi tiết, sự kiện được kể vụn vặt, chưa rõ ràng.	Chưa có sự kiện/ chi tiết kể rõ ràng, cụ thể.
	Biết kết hợp miêu tả / lời đối thoại / biểu	Biết kết hợp một số chi tiết miêu tả / lời đối	Có một số chi tiết miêu tả / lời đối thoại / biểu cảm...	Chưa có chi tiết miêu tả / lời đối thoại / biểu

	cảm... tạo sự sinh động, thú vị cho nội dung kể.	thoại / biểu cảm...	nhưng chưa phù hợp, chưa có tác dụng.	cảm...
Tính liên kết của đoạn văn	Lời văn trong đoạn được liên kết chặt chẽ, logic, thuyết phục.	Lời văn trong đoạn được liên kết khá chặt chẽ.	Một số câu văn chưa liên kết chặt chẽ, chưa thuyết phục.	Lời văn rời rạc, thiếu hợp lý
Sử dụng dấu ngoặc kép	Sử dụng dấu ngoặc kép một cách phù hợp, tăng hiệu quả diễn đạt (từ hai lần trở lên).	Sử dụng được dấu ngoặc kép phù hợp.	Có sử dụng dấu ngoặc kép nhưng chưa phù hợp, chưa có tác dụng.	Chưa sử dụng dấu ngoặc kép.
Từ ngữ xưng hô.	Từ ngữ xưng hô nhất quán, phù hợp.	Từ ngữ xưng hô hầu như nhất quán trong toàn bộ đoạn văn (có một vài chỗ nhầm lẫn từ xưng hô).	Từ ngữ xưng hô hầu như nhất quán trong toàn bộ đoạn văn nhưng chưa phù hợp.	Từ ngữ xưng hô lộn xộn, khó hiểu.
Diễn đạt	-Vốn từ ngữ rất phong phú, có từ	-Vốn từ ngữ khá phong phú, có cảm	-Vốn từ ngữ chưa phong phú, chưa có	-Vốn từ ngữ nghèo nàn, kiểu

	ngữ hay, cảm xúc sâu sắc, kiểu câu đa dạng. -Không mắc lỗi chính tả, lỗi ngữ pháp, lỗi dùng từ.	xúc. -Mắc một vài lỗi chính tả, lỗi ngữ pháp, lỗi dùng từ.	cảm xúc, kiểu câu đơn điệu. -Mắc khá nhiều lỗi chính tả, lỗi ngữ pháp, lỗi dùng từ.	câu đơn điệu, chưa có cảm xúc. -Mắc rất nhiều lỗi chính tả, lỗi ngữ pháp, lỗi dùng từ.
Sáng tạo	Có một số chỗ thể hiện quan điểm mới/ cách nhìn mới/ cách diễn đạt độc đáo... mang lại cảm giác thú vị.	Có sự thể hiện quan điểm mới/ cách nhìn mới/ cách diễn đạt độc đáo...	Có sự thể hiện quan điểm mới/ cách nhìn mới/ cách diễn đạt độc đáo... nhưng chưa đạt hiệu quả.	Chưa thể hiện quan điểm mới/ cách nhìn mới/ cách diễn đạt độc đáo...
Dung lượng	-Đoạn văn khoảng 150 – 200 chữ (khoảng 15 – 20 dòng). -Có thể viết nhiều hơn yêu cầu đề từ 25% - 50%, tức là khoảng 4 – 10 dòng.	-Đoạn văn khoảng 100 chữ (khoảng 10 dòng). -Đoạn văn khoảng 400 chữ trở lên (khoảng 40 dòng)	Đoạn văn khoảng 50 – 70 chữ (khoảng 5 - 7 dòng).	Đoạn văn dưới 40 chữ (khoảng 3 - 4 dòng).

ĐỌC MỞ RỘNG THEO THỂ LOẠI

CHIẾC LÁ CUỐI CÙNG

(Trích đoạn)

Chiếc lá cuối cùng được trích từ truyện ngắn cùng tên của nhà văn Mỹ O' Henry. Câu chuyện kể về cuộc sống chật vật của hai nữ họa sĩ trẻ là Johnsy và Sue. Họ ở trong khu nhà trọ dành cho người nghèo, phía tây công viên Washington. Sống ở tầng dưới là cụ Behrman, người họa sĩ già, hơn bốn mươi năm qua vẫn theo đuổi mơ ước vẽ một bức tranh "kiệt tác". Cụ sống qua ngày nhờ công việc ngồi làm mẫu vẽ cho những họa sĩ khác. Vào một mùa đông, Johnsy bị chứng viêm phổi. Nghèo túng và bệnh tật khiến cô nghĩ đến cái chết. Nằm trên giường, qua khung cửa sổ, Johnsy đếm từng chiếc lá thường xuân còn lại trên cây bám vào tường gạch với ý nghĩ: lúc nào chiếc lá cuối cùng rụng xuống thì cô cũng sẽ lìa đời... Đoạn trích dưới đây thuộc nửa sau của tác phẩm.

The Last Leaf

Khi hai người lên tới gác trên thì Johnsy đang ngủ. Sue kéo tấm màn幔 xuống che kín cửa sổ và ra hiệu cho cụ Behrman sang buồng bên cạnh. Sang đến nơi, họ ngoái ra ngoài cửa sổ, sợ sệt nhìn cây thường xuân. Rồi họ nhìn nhau một lúc, không nói gì.

Một cơn mưa lạnh lẽo dai dẳng, lẫn với tuyết đang đổ xuống. Cụ Behrman mặc chiếc sơ mi cũ màu xanh, trong tư thế một tay thợ mỏ già, ngồi trên cái ấm đun nước lật úp giả làm một tảng đá. Sáng hôm sau, Sue tỉnh dậy sau khi chớp mắt được một giờ thì thấy Johnsy đang mở to cặp mắt thần thò nhìn tấm màn幔 màu xanh đã kéo xuống.

- *Kéo nó lên, em muốn xem,* - Cô thều thào ra lệnh.

Sue làm theo một cách chán nản.

Nhưng, ô kìa sau trận mưa vùi dập và những cơn gió phũ phàng kéo dài cả một đêm, tưởng chừng như không bao giờ dứt, vẫn còn một chiếc lá thường xuân bám trên bức tường gạch. Đó là chiếc lá cuối cùng trên cây. Tuy ở gần cuống lá còn giữ màu xanh sẫm, nhưng rìa lá hình răng cưa đã nhuộm màu vàng úa, chiếc lá vẫn dũng cảm bám vào cành, cách mặt đất chừng sáu thước.

- *Đó là chiếc lá cuối cùng,* — Johnsy nói. - *Em tưởng chắc nó đã rơi đêm qua rồi. Em nghe thấy gió thổi.*

Hôm nay nó sẽ rụng thôi và cùng lúc đó thì em cũng sẽ chết.

- *Em thân yêu*, — Sue nói, cúi khuôn mặt hốc hác xuống gần gối. - *Nếu em không còn muốn nghĩ đến mình nữa thì hãy nghĩ đến chị. Chị sẽ làm gì đây?*

Nhưng Iohnsy không trả lời. Trong thế gian này, cái cô đơn nhất là một tâm hồn đã chuẩn bị sẵn sàng cho chuyến đi xa xôi, bí ẩn của mình. Khi những sợi dây ràng buộc cô với tình bạn và với thế gian này cứ lơ lửng dần từng sợi một, ý nghĩ kì quặc kia hình như lại càng choán lấy tâm trí cô mạnh mẽ hơn.

Ngày hôm đó trôi qua và ngay cả trong ánh hoàng hôn, họ vẫn trông thấy chiếc lá thường xuân đơn độc bám chặt lấy cái cuống của nó trên tường. Và rồi khi màn đêm buông xuống, gió bắc lại lồng lên, trong khi mưa vẫn đập mạnh vào cửa sổ và từ mái hiên thấp kiểu Hà Lan.

Khi trời vừa hửng sáng thì Iohnsy, con người tàn nhẫn, lại ra lệnh kéo màn lên.

Chiếc lá thường xuân vẫn còn đó.

Iohnsy nằm nhìn lá hồi lâu. Rồi cô gọi Sue đang quấy món cháo gà bên lò hơi đốt.

- *Em thật là một con bé hư, chị Sue ạ*, — Iohnsy nói
- *Có một cái gì đó đã làm cho chiếc lá cuối cùng kia vẫn còn đây để cho em thấy rằng mình đã tệ như thế*

nào. Muốn chết là một tội. Giờ thì chị có thể cho em xin tí cháo và chút sữa pha ít rượu vang, và... khoan, mang cho em chiếc gương tay trước đã, rồi xếp những chiếc gối lại quanh em, để em ngồi dậy xem chị nấu nướng.

Một giờ sau cô lại nói:

- Sue ơi, em hi vọng một ngày nào đó sẽ được về vịnh Naples!

Buổi chiều bác sĩ tới và khi ông ta về, Sue kiểm có theo ông ra ngoài hành lang.

- Được năm phần mười rồi, — bác sĩ nói và cầm lấy bàn tay mảnh dẻ run rẩy của Sue. - Chăm sóc chu đáo thì chị sẽ thắng. Bây giờ tôi phải xuống dưới nhà thăm một bệnh nhân khác. Tên ông cụ là Behrman, hình như là một nghệ sĩ thì phải. Cũng lại chứng sưng phổi. Ông cụ đã già yếu, bệnh tình nguy kịch, chẳng còn hi vọng gì, nhưng hôm nay ông cũ sẽ vào nằm bệnh viện để được chăm sóc chu đáo hơn.

Hôm sau, bác sĩ bảo Sue: *“Cô ấy khỏi nguy hiểm rồi. Chị đã thắng. Giờ chỉ còn bồi dưỡng và chăm nom, thế thôi.”*

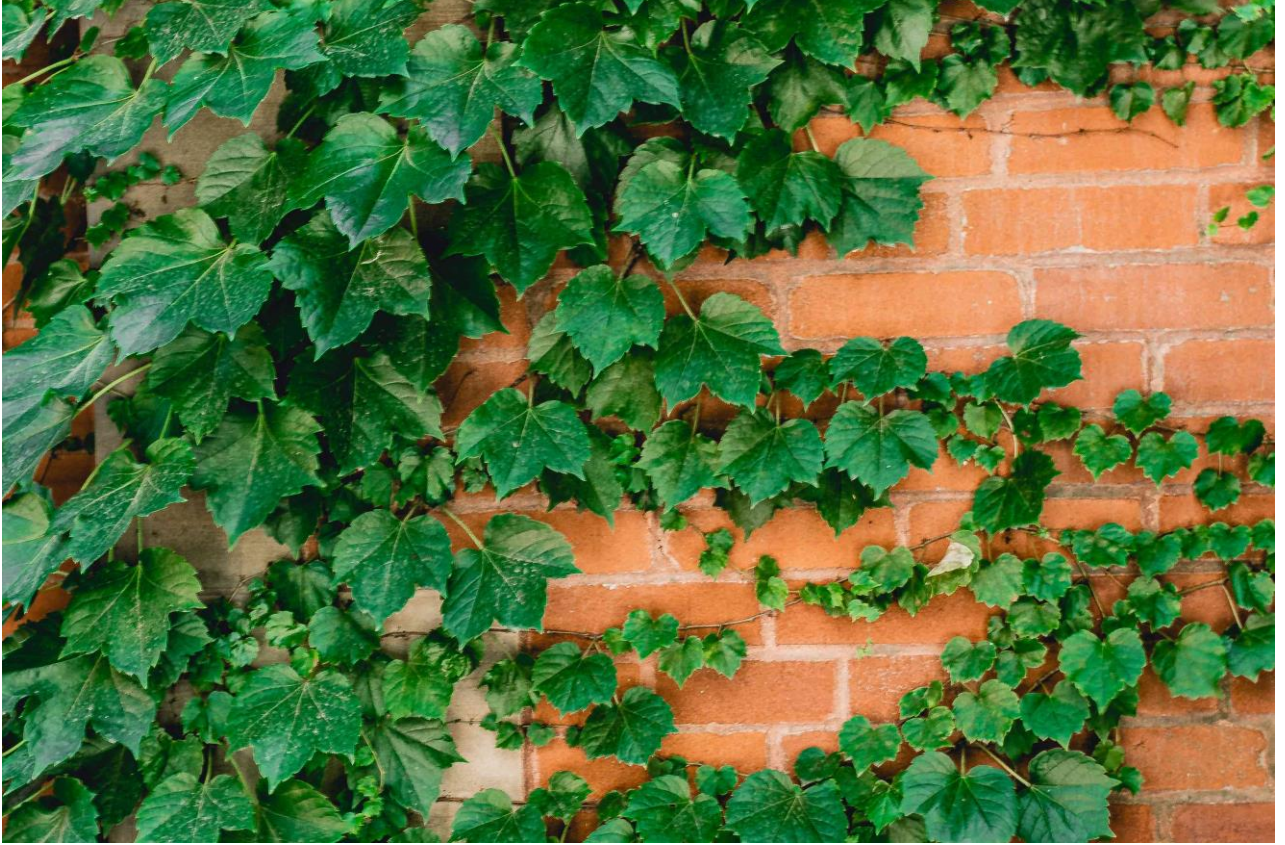
Và buổi chiều hôm đó, Sue tới bên giường, nơi Johnsy đang nằm vui vẻ đan một chiếc khăn choàng len màu xanh thẫm rất vô dụng. Sue ôm lấy cả người Johnsy lẫn những chiếc gối.

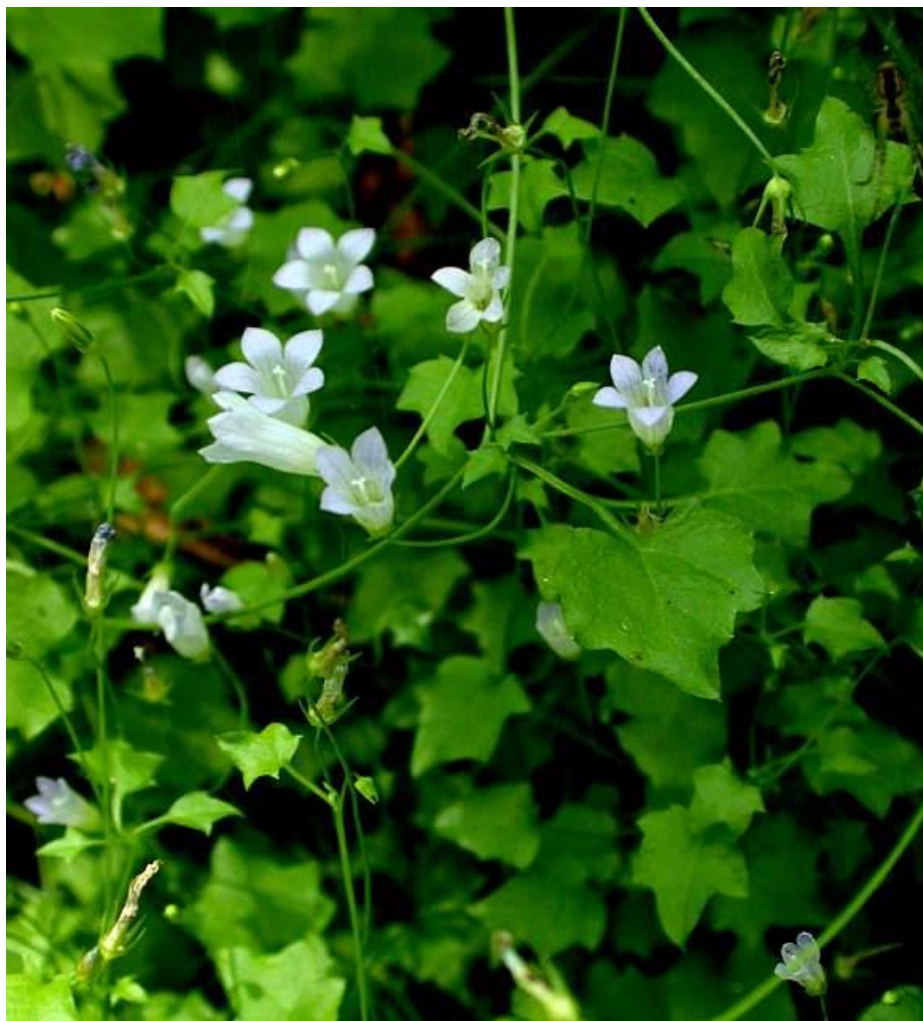
- *Chị có câu chuyện muốn nói với em, con chuột bạch của chị - cô nói - Hôm nay cụ Behrman đã chết vì sưng phổi ở bệnh viện rồi. Cụ ấy ốm chỉ có hai ngày. Buổi sáng ngày thứ nhất, bác gác cổng thấy cụ ấy ốm nặng trong căn phòng của cụ ở tầng dưới. Giày và áo quần của cụ ướt sũng và lạnh buốt. Mọi người không thể hình dung cụ ấy đã ở đâu vào cái đêm khủng khiếp như thế. Nhưng rồi họ tìm thấy một chiếc đèn bão còn cháy sáng và một chiếc thang đã bị lôi ra khỏi chỗ để của nó, và vài chiếc bút lông rơi vung vãi, và một bảng màu xanh vàng pha trộn lẫn với nhau, và — em thân yêu ơi, hãy nhìn ra ngoài cửa sổ kia, nhìn chiếc lá thường xuân cuối cùng ở trên tường. Em có lấy làm lạ là tại sao chẳng bao giờ nó rung rinh hoặc lay động khi gió thổi không? Ồ, em thân yêu, đó chính là kiệt tác của cụ Behrman đấy,— cụ vẽ nó vào cái đêm mà chiếc lá cuối cùng đã rụng.*

(O. Henry, “Chiếc lá cuối cùng”, Ngô Vĩnh Viễn dịch, trong tập truyện ngắn “Chiếc lá cuối cùng”, NXB Văn học, Hà Nội, 1983)

CHÚ THÍCH

- **Thường xuân** (còn có tên gọi trường xuân): loài cây leo có rễ bám, lá non có màu xanh nhạt và đậm dần khi trưởng thành; hoa nhỏ có năm cánh chụm lại như hình chiếc ô, màu vàng nhạt.

- **Naples:** vịnh nổi tiếng về phong cảnh đẹp của Ý (Italy).

PHIẾU HỌC TẬP 16 (Câu hỏi / SGK tr.21)

**ĐẶC ĐIỂM CỦA TRUYỆN
QUA VĂN BẢN “CHIẾC LÁ CUỐI CÙNG”**

Các yếu tố của truyện	“Chiếc lá cuối cùng”
Đề tài	
Các chi tiết tiêu biểu	
Ngoại hình, hành động gây ấn tượng của nhân vật	
Ý nghĩa của các nhân vật	

